

अरण्याराशि अरण्यसंचको राशिः । “मकरादिमार्द्धसिंहौ
वन्यौ दिवसेऽजटभौ चेति” ज्योतिषोक्ते सिंहादिराशौ ।
अरण्य(ए)रुदित न० अरण्ये रुदितं रोदनम् सप्तम्या
वा अलुक् । शान्तुप्रपायकारकश्रोत्रशून्ये निष्फले
१ रोदने २ तत्तुल्ये निष्फले वस्तुमात्रे च । लोके हि
रोदने तद्दोदनशान्तुप्रपायोदयालुभिः क्रियते अरण्ये
रोदने तु न कश्चित् तस्य शमयितेति तस्य निष्फलत्वम् ।
अरण्यवायस पु० ईत० । (दांडकाक) इतिख्याते द्रोणकाके ।
अरण्यवास पु० अरण्ये वासः । वनवासे ।
अरण्यवासिन् त्रि० अरण्ये वसति वस-णिनि । वनवासिनि
१ इत्यादौ “एते हिमगिरेरुपत्यकारण्यवासिनः” इति
शुक्ल० । स्त्रियां ङीप् । सा च २ अत्यन्तपस्त्रीलतायां
राजनि० । [वास्तूके ।
अरण्यवास्तूक पु० ईत० । (वनवेतो) इति ख्याते वन-
अरण्यशालि पु० अरण्यभवः शालिः । वनभवे नीवारादौ ।
अरण्यशूकर पु० अरण्यस्य शूकरः । वनवराहे । [श्रुणे ।
अरण्यशूरा पु० शा०त० । वनभवे (ओल) इति ख्याते
अरण्यशूवन् पु० अरण्ये श्वेव हिंस्रः । टके ।
अरण्यषष्ठी स्त्री अरण्याय गन्तुं षष्ठी । ज्यैष्ठ्यशुक्लषष्ठ्याम् ।
“ज्यैष्ठे मासि सिते पक्षे षष्ठी यारण्यसंज्ञिता । व्यजनैक-
करास्तस्यामटन्नि विपिने स्थियः” इतिः राजमा० ।
अरण्याध्यक्ष पु० अरण्यरक्षणादौ अध्यक्षः । वनेषु लोकरक्ष-
णार्थं राजनिशुक्ते सैन्यपतिभेदे ।
अरण्यानी स्त्री महदरण्यं नि० ङीप् आलुक् च । महा-
रण्ये । “यथारण्यान्यासुत्साश्वरत” शत० ब्रा० ।
अरण्यायन न० अरण्येऽयनं वानप्रस्थधर्मस्तदिवाचरणम-
स्यस्य अच् । “यद् अरण्यायनमित्याचक्षते ब्रह्मचर्यं
मेव तदिति” श्रुत्युक्ते ब्रह्मचर्ये । “तदरक्ष गयश्चास्ववावित्या-
दिना तत्रैव व्युत्पत्तिर्दर्शिता ।
अरण्येतिलक पु० सप्तम्या अलुक् । वनतिलभेदे ।
अरण्येऽनूच्य त्रि० अरण्ये अनूच्यः नियतपाशोमन्त्रो यस्य
अलुक् समा० । १ अरण्यमात्रपाद्यमन्त्रेण संखते पुरा-
डाशादौ “पश्चादरण्येऽनूच्यम्” १८, ४, २० । “अरण्येऽ-
नूच्या बक्तव्याः पठनीया मन्त्रा यस्यासौ अरण्येऽनूच्य”
इति कर्क० । ७त० अलुक्स० । २ अरण्येऽनूच्ये (पाद्ये)
मन्त्रभेदे पु० । स च “उग्रश्च भीमश्चेत्यादिमन्त्रः सहि
नियतभरण्ये पद्यते” इति कर्क० । “वागेवारण्येऽनूच्या-
सोऽरण्ये नूच्यो भवति” ता० ब्रा० । “अरण्येऽनूच्यः कश्चि-

दनुवाकः तेन ह्युमानोऽपि पुरोडाशोऽरुण्येऽनूच्यो भवति”
भा० । अयमेव पक्षः श्रेयान् कर्कमते बहुव्रीह्या
अयण्ये सप्तम्या लुक् न स्यात् अलुक्समासस्य तत्पुरुषै
कविषयत्वात् अत उपचारात् तत्सम्बन्धवाचकत्वं युक्तम्
“सोऽस्थैषोऽवाङ् प्राण एतस्य प्रजापतेः सोऽरण्ये नूच्यो
भवति” शत० ब्रा० ।

अरण्यौकस् पु० अरण्ये विधानेनश्रौकोयस्य । १ इत्यादौ २ वान-
प्रस्थे “वैल्लव्यं मम तावदीदृशमपि स्नेहादरण्यौकसः” शुक्ल०
अरत त्रि० न रतः । १ अनरुक्ते २ विरते च । [त्रि० ।
अरतत्रप पु० अरता विरता त्रपा यस्य । १ कुकुरे २ लज्जाहीने
अरति पु० ऋ-अति । १ क्रोधे । रम-तिन्तु न०त० ।
२ अनवस्थितचित्ततायाम्, ३ रागाभावे, “सुखं कषाय-
मरतिगौरवं कण्ठवक्षसोः” सुश्रुतः । ४ रतिविरहे,
५ उद्वेगे, “स्वामोष्टवस्त्वलाभेन चेतसो याऽनवस्थितिः
अरतिः सा” इत्येवंरूपे ई इष्टवियोगान्धनसोव्याकुलीभावे
७ असन्तोषे “ऋशसरतिं हि सद्दियोगः” इति ।
किरा० अरकते ८ नायकदशाभेदे च स्त्री । “दृड्मनः
सङ्गसङ्गत्याजागरः कथताऽरतिः । हीत्यासोन्मादमूर्च्छा-
स्ताः इत्यनङ्गदशा दश” मल्लि० । सा च विषयविशेषं
करोति । न० ब० । ९ रागाहीने त्रि० ।

अरति पु० ऋ-कति रतिः बद्धशुचिकरः स नास्ति यत् ।
१ विस्तृतकनिष्ठे बद्धशुचिहस्ते, २ कफोष्णमारभ्य कनिष्ठाङ्गुलि-
पर्यन्तपरिमाणे । अतस्ततः प्रमाणे मातृच् । तत्परिमिते
त्रि० । “अरतिमात्रान्तरिते देशे” भवदेवः । “तासुत्तर-
तोऽग्नेर्निदघात्यरतिमात्रे” गृह्यसू० । “अरतिमात्र
क्षुपकाः पत्रैर्द्वैर्द्वुलसम्मितैः” सुश्रु० । ३ कफोष्णौ
(कुनो) बाहोरवयवे । “भीष्मो धनुश्चाहुपजान्वरतिः”
भट्टिः । “जवनेनाह्वनीयसरती संधत्त” शत० ब्रा० ।
४ बाह्वौ बाहुर्वा अरतिः बाहुना वीर्यं क्रियते” शत०
ब्रा० । वा कप् । अरतिकोऽप्युक्तार्थे ।

अरथि पु० ऋच्छति रथिना सह युद्धभूमिम् ऋ-रथिन्
सारथिः न०त० । सारथिभिन्ने । “अस्त्रनश्चिद्य-
मजत्यरथीः” ऋ० ई, ईई, ७, रथिः सारथिः न रथि-
अरथिः” ऋ० दीर्घः भा० । [२ भग्नदन्ते दृष्टे च
अरद् पु० न जातोरदोयस्य । अजातदन्तावस्थे बाधे
अरद् त्रि० राध-हिंसने, कर्मणि रन् ह्रस्वश्च न०त० । शत्रु-
“भिरहिंस्ये उग्रसुग्रस्य तवसस्तवीयोऽरधस्य रधतरोबभूव”
ऋ० ई, १८, ४, राध-सिद्धौ रन् ह्रस्वः भा० ।